

(ਪੂਰਾ ਬੈਚ)

ਐਸ.ਐਸ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ.ਜੇ.
ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2598।

30 ਮਾਰਚ, 1992

ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-ਕਲਾ। 29, 30-ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ (1947 ਦਾ ਨੰ: VII) S 27
— ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ-ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ
ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ- ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਡਰਮਲ ਕਾਉਂਸਿਲ ਓਜ਼ ਇੰਡੀਆ-ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ
ਟੈਸਟ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲ,
ਅਧਿਆਪਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨਲ ਐਫੀਲੀਏਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। -
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਸਟਾਫ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ
ਹੈ। 30(1) ਅਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੁਸਪੇਠ ਦੇ
ਬਰਾਬਰ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਯੂਜ਼ੀਸੀ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ -ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਬੀਡੀਐਸ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਂਦੀਆਂ
ਹਨ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਦੇ
ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। 30(1)-
ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 5 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣ
ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਗੈਰਵਾਜਬ ਹੈ-ਦੇਣਯੋਗ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਧ ਰਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਤਰਕਸੰਗਤ
ਸਬੰਧ ਹੈ-ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਰਤ। ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪੂਰਵ
ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ - ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ
ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਜੇ. (ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ. ਸਹਿਮਤ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਘੱਟ
ਗਿਣਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਮਿਆਰਾਂ ਸਬੰਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ
ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ, ਪਰ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ
ਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ
ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 2੯)

, ਜੇ. (ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ. ਸਹਿਮਤ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ
ਭੂਮਿਕਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਮੈਂਬਰੀ
ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਅਤੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ, ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਅਤੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ
ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

(ਪਰਾ 34)

Christian Medical College, Ludhiana v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.)

ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਵਰਜਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਲਈ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਦਲੇਰ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 40)

, ਜੇ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੂਜੀਸੀ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੇ। . ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਵ-ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 42-ਅ)

ਐਸ.ਐਸ.ਸੀ ਓਧੀ, ਜੇ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਪਨੀਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਬੀਡੀਐਸ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਵਰਜਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਇਮ

ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੪੭)

ਨੇਰ ਐਸ.ਐਸ.ਸੇਢੀ ਨੇ ਕੀਤੀ। -ਟੀ. + ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬਤਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜ ਵਾਰਾਂ ਲਈ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਵੱਡੀ ਲਿਖਤ ਹੈ। ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਉਹ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਕਰਨਾਂ ਅਤੇ ਯੋਗ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਾਲੇ ਆਧੁਨਿਕ ਅਧਿਆਪਨ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਣ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਾਧੇ, ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਧਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੈਂਟਲ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਥਿਰ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ? ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਾਈ ਗਈ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਕਿ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਖੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(ਪੰ: ੪੯)

ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਜੇ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੇ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਲਗਾਉਣਾ ਯੋਗ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਲੋੜਾਂ, ਅਰਥਾਤ: ਵਿਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ; ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਫੀਸਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਰੰਟੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, - ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

(ਪੰ: ੫੩^੫੪)

ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. (ਉਲਟ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਕੈਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੇ ਪੈਨਲ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮਾਹਿਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ. ਆਰਥੋਪੈਡਿਕਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜਾਂ ਰੀਡਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਆਰਥੋਪੈਡਿਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਸੋਢੀ, ਜੇ. ਐੱਲ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ. ਜੇ.)

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਲ ਬਿਹਾਰ ਸਕੂਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਢੰਗ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਨਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਪੈਨਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਿਰਪੱਖ ਚੋਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਧੀ ਦੀ ਗਠਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ -

ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੰ: ੬੨)

ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਭੁੱਲ ਰੁਕਾਵਟ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਜੇਕਰ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਹੀ ਚੋਣ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

(ਪੰ: ੬੪)

ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਪਣੇ ਟੈਸਟ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਢੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਾਰਨਾਂ' ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਆਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 30 ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਜਬ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਲੋੜਾਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਮੰਨਣਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 66 ਅਤੇ 68)

ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਆਯੋਜਿਤ, J. ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਲਿਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਸਥਾ ਖੁਦ, ਉਸੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਜਿੱਥੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਟਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ

ਟੀ.ਕੇ. ਵਿੱਚ, ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਜਾਂ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30 ਦੇ ਉਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪੰ: ੭੫)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਜੋ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ/ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਏਗਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨਗੇ। ਇਹ ਅਹੁਦਾ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ, ਸਕੇਲਾਂ, ਨਿਯੁਕਤੀ/ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ-4 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੰ: ੭੬)

ਨੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿ ਟੀਚਿੰਗ ਸਟਾਫ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਨੂੰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ, ਉਕਤ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ^{LI} diversity ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੀ

ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਵਿਧੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਾਂ

. ਤਜਵੀਜ਼ਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮਾਨਤਾ/ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਤਾਲ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਇਸ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸਟੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ, ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ 5,000।

(ਪੈਰਾ 81 ਤੋਂ 88) ,

ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਐਸ.

ਐੱਡ ਰੁਬਲ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਫੁਲ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਨੇ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1991 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਚ ਤੱਕ, ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ

(ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਸੋਢੀ, ਜੇ. ਐੱਲ. ਗੁਪਤਾ ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਗ, ਜੇ. ਜੇ.)

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐੱਸ. ਐਸ ਸੋਢੀ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਐੱਲ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ ਨੇ ³⁰ ਜੇ ਮਾਰਚ 1992 ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਿੱਤੇ

ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੇ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰੇ, ਮੁੱਢ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਬਣ ਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕੋਲਾਜ ਨੂੰ ਫਾਈਲੀਆ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 30(1) ਓਜ ਟ੍ਰਾਈ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ■ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੈਟਲ ਕੋਲਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮਾਨਤਾ/ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ 5,000।¹⁾

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ:-

(i) ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(ii) 1990 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੇ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਦੇ ਮਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ (i), (Hi) ਅਤੇ (iv) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ 21 ਮਈ, 1990 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿੰਡੀਕੇਟ, ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;

(ਹਾਇ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ / ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ 1991-92 ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ 'ਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਵੇ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 29 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ;

(iv) ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ;

(v) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨਲ ਮਾਨਤਾ

I.L.R. Punjab and Haryana

(1992)2

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਤੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ

Christian Medical College, Ludhiana v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.) -

ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ;

(vi) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(vii) ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵੀਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(viii) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਟਵਾਲੀਆ, ਅਨਿਲ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਅਨੁਜ ਰੋੜਾ, ਐਚ.ਐਸ. ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਜੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ।

ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ, ਡੀਏਜੀ ਪੀ.ਬੀ. ਰਾਜ ਲਈ।

ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੇਠੀ, ਜੇ.

(1) ਇੱਥੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਬਣਦੇ ਹੋਏ।

(2) ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕਾਲਜ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਈਸਾਈ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਲਜ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਡਾਕਟਰਾਂ, ਨਰਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਡਾਕਟਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉੱਚਤਮ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, "ਇਸਾਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਭਾਵਨਾ, ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿਚ, ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ, ਸਿਹਤ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ।"।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਇੰਡਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਅਤੇ ਆਇਰਲੈਂਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਚਰਚ, ਨੀਦਰਲੈਂਡਜ਼, ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਅਤੇ ਕਾਮਨ ਵੈਲਥ ਕੰਟਰੀਜ਼, ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਕੇ, ਸਗੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਜਾਬੰਦੀ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਕਾਲਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਲ 1881 ਵਿੱਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਹੈਲਥ ਕੇਅਰ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗਰੀਨ-ਫੀਲਡ ਭੈਣਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1693 ਵਿੱਚ, ਡਾਕਟਰ ਐਡਿਥ ਬ੍ਰਾਊਨ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸਕੂਲ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਡਾਕਟਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ 1952 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਇੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਨਾਂ ਲਿਆ। ਇਹ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕੀਤੇ MBBS ਕੋਰਸ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਰਸ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਲ 1953 ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਹਰ ਸਾਲ ਇਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ 50 ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਾਲਜ 700 ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(6) ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ 22 ਸਤੰਬਰ 1988 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਹਸਪਤਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ 23 ਅਤੇ 24 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡੈਂਟਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ 20 ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਇਸ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ 20 ਜੁਲਾਈ, 1989 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅੰਕੜਾ P/8) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

Christian Medical College, Ludhiana v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.) -

(8) ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, 16 ਦਸੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ, ਕਾਲਜ ਨੇ ਅਗਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬੀ.ਡੀ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪੈਨ ਜੇਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਵੀ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, (ਅੰਕੜਾ P/2)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। 8 ਜੁਲਾਈ, 1989 ਨੂੰ ਪੈਨ ਜੇਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਰੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ (ਅੰਕੜਾ P/9)। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 19 ਅਗਸਤ, 1989 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ (ਅੰਕੜਾ P/11), ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਬੀਡੀਐਸ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ 20 ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। . ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਫਿਰ 16 ਦਸੰਬਰ 1989 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਬੀ.ਡੀ.ਐੱਸ. ਦੀ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਸਹੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਪ੍ਰੋ. ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਵਾੜੀ ਨੇ 9 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ (ਅੰਕੜਾ P/13)। ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਡੈਂਟਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਲਜ ਵੱਲੋਂ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ, ਯਾਨੀ 10 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਆਇਆ। ਕਾਲਜ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ (ਅੰਕੜਾ P/14)। ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ 22 ਜਨਵਰੀ 1990 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ (ਅੰਕੜਾ ਪੀ/16 ਤੋਂ 21)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ 24 ਫਰਵਰੀ 1990 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਰਿਸਰਚ ਐਂਡ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾ. ਪੀ.ਐਨ. ਛੱਤਾਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ (ਅੰਕੜਾ R/3)। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ' ਮੀਟਿੰਗ 27 ਮਾਰਚ 1990 ਨੂੰ ਹੋਈ।

ਦਾਖਲਾ ਫੀਸਾਂ ਸਮੇਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ; ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ (ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ/4) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(10) 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ, (ਅੰਕੜਾ P/23) ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨ ਲੈਣ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ 27 ਮਈ, 1990 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ P/23 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ, ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਸੋਧਾਂ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ) ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ/24।

(11) ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਰਜ਼ੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ: -

- (a) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ;
- (b) ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ; ਅਤੇ
- (c) ਸਟਾਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 21 ਸਤੰਬਰ 1990 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ (ਅੰਕੜਾ P/25)। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ 8 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮਿੰਟ (ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ/5) ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। " ਸੀਐਮਸੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ।" ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 23 ਫਰਵਰੀ, 1991 ਨੂੰ ਹੋਈ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਿੰਟ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਸਟਾਫ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੀਤੀ; ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ; ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਦੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ R/6)। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, 8 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ, ਪਰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਜ਼ੀ ਮਾਨਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਤਭੇਦ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਆਰ/ 7).

(13) ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 11 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-8)। 15 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਹੋਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ "ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ" (ਅੰਕੜਾ R/9) ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਆਖਰੀ ਮੀਟਿੰਗ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1991 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮੌਕੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਤਭੇਦ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(15) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਈਆਂ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਧੀਨ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਜ਼ਬਰੀ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਾਜਬ ਹਨ, ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਾਹਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈ/ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 29 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(16) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਧਰਮ, ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਪਰ ਇਹ ਆਮ, ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ, ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ, ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਅਸੀਮਤ ਹੈ। ਵਸਤੂ

Christian Medical College, Ludhiana v. The Stgte of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.)

ਆਰਟੀਕਲ 30(1), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੁਨਰ : ਕੇਰਲਾ ਸਿੱਖਿਆ ਬਿੱਲ-1957 (1), ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰੇ, (ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਪਾਲੇਕਰ, ਜੇ.) ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਧਾਰਾ 30(1) ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ; “ਵਿਵੇਕ-ਵਿਗਿਆਨਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਈ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਮ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਅਸਲ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾਈ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਬਲੱਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ। ਆਮ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸਿੱਖਿਆ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਨ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ।

(17) ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕੀਤੀ, “ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਈ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਉਪਾਅ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਮਬੱਧ, ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਦਾਸ ਸੀਜੇ, ਕੇਰਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਿੱਲ ਕੇਸ 1959 ਐਸਸੀਆਰ 995 (ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 956) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(18) ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 956
- (2) ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 1389

ਇਹ ਦੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ.ਜੇ., ਬੇ ਦੁਆਰਾ ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, “ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸਿਲੇਬੀ, ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਪਾਠਕ੍ਰਮ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਫਾਈ ਸੰਬੰਧੀ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(19) “ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਵਾਂ, ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਰਸ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।”

(20) “ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ,

ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਮ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਫੀਲੀਏਸ਼ਨ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪੈਟਰਨ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਡਿਗਰੀ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(21) ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੈਵ. ਮਦਰ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸੀਅਲ ਆਦਿ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। “-ਸੰਬੰਧੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਉਪਾਅ ਜੋ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਗੇ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਫਾਈ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਭ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇਹ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਵਿਦਿਅਕ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(22) ਤਗਨਮੋਹਨ ਰੈੱਡੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਜੇ. (ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ ਲਈ ਬੋਲਣਾ) ਜੇ.ਐਲ

(3) ਏਆਈਆਰ 11970 ਐਸਸੀ 2079,

ਭਾਸ਼ਾਈ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਕ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(23) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, “ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੇ ਤੱਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਾਰਥਕ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਮਹਿਜ਼ ਮਾਮੂਲੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਨਤਾ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ”

(24) ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਐਚਆਰ ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ., “ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਆਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਰ ਦੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨੁਸਖੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਹੈ ? ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ। ਨਿਯਮ ਜੋ ਦੋ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ”

(25) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, “—ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ • ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ। ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ (ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ) ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਮਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੇੜਛਾੜ ਭਰਮ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਕੀਮਤ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।—”

(26) ਮੈਥਿਊ ਦੇ ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ., “—ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਜੋ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਉਹ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

Christian Medical College, Ludhiana v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.) -

ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾਈ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

(27) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਤਸਵੀਰ ਉਭਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ, ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(28) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(29) ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਵਿਦਿਅਕ ਮਿਆਰਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ, ਪਰ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਾਈ ਕਾਲਜ ਦੀ ਅਹਿਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡਿਨਰੈਂਸ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਐਮ ਡਬਲਿਊਟੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ 01 ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ - ਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਆਈ-ਰੋਫੈਸਰ, ਪਾਠਕ, ਲੈਕਚਰਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀ।

(d1) ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਇੱਕ; ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ, ਦੂਜਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੋਡ ਓ. ਮੁਲਾਕਾਤ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ, ਮੁਖੀਆਂ ਅਤੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਡੈਟਲ ਕੌਸਲ 01 ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਮੋਡ; ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ/ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(32) ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ: ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਚਨਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

(1) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ:

- (i) ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ/ਡਾਇਰੈਕਟਰ।
- (ii) ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਏ.
- (iii) ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਦੋ ਨਾਮਜ਼ਦ।
- (iv) ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਗਿਆਨੀ.

(2) ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ:

- (i) ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ! ittee/ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ।
- (ii) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ.
- (iii) ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਦੋ ਨਾਮਜ਼ਦ।

m

i.L.K. Punjab and Haryana

(11)92)2

(.iv) ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਪੈਨਲ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਸੂਜੈਕਟ ਮਾਹਿਰ।

(3) ਪਾਠਕ/ ਲੈਕਚਰਾਰ:

- (i) ਮੈਂ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ/ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ।
- (ii) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ.
- (iii) ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਪ੍ਰੋ- ਵੈਸ਼ੇਰੀਅਲ ਪੱਧਰ ਦਾ ਹੈ।
- (iv) ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਦੋ ਨਾਮਜ਼ਦ।
- (v) ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਪੈਨਲ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਹਿਰ।

(33) ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੋਣ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਉਪ ਕੁਲਪਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸੈਨੇਟ ਜਾਂ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(34) ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਲੈਕਚਰਾਰ ਪੋਸਟਾਂ ਲਈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ *ਡੀਏਵੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਪੂਰਵ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜੁਲਡੰਨਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)*। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1969 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ, “ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ

(4) ਏਆਈਆਰ 1 1971 ਜੇ.ਐਸ.ਸੀ. 1 1737

Christian Medical College, Ludhiana v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.) -

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਭੰਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਵਜੋਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(35) ਸੇਂਟ ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਮਾਮਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਗੁਜਰਾਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 (ਏ) (1) (ਬੀ) ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ, ਕਾਲਜ ਦੀ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਤੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੈਂਬਰ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਲਹਿਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਚੋਣ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਵਿੱਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।" ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ -

ਆਲਾਵਦ ਜੋ ਚਿੰਤਤ ਹੈ!

ਯੋਗ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ - ਆਰਟੀਕਲ 30(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਲਈ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚੋਣ ਨੂੰ ਵੀਟੋ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ। ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ

ਅਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। -----"

(36) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰੀ : ਕੋਰਲਾ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਿੱਲ -1957 ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 956 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉੱਥੇ, ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ-10 ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਅਨੁਸਾਰ' ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਚੋਣ ਨਾਲ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਲਈ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਢੰਗ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

(37) ਅਗਲਾ ਹਵਾਲਾ ਏਯੂ ਬਿਹਾਰ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਸਕੂਲਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਹਾਰ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ (ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ, 1981 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਸਕੂਲ ਸੇਵਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਤੰਬੂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ।

(38) AU ਬਿਹਾਰ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਸਕੂਲ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। . ਅਰਥਾਤ: ਸੈਕਸ਼ਨ 18. ਜਿਸ ਨੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਕੂਲ ਸੇਵਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ: ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ। ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(5) ਏਆਈਆਰ 1988 ਐਸਸੀ 305.

Christian Medical College, Ludhiana v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.)

ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ, ਇਸਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(39) ਕੇਰਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਿੱਲ -1957 ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, II ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਹੈ . ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ -----ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਜੇ .

ਬਿੱਲ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਰਕ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਭਾਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੜੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਲੜੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਬਦ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਵਾਕ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰ : ਕੇਰਲਾ ਸਿੱਖਿਆ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਚ ਅਤੇ ਤੰਤੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟੀ.ਟੀ., ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੀ: ਲੇਵੀ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ (6), ਸਪੇਨਜ਼, ਸੀਜੇ ਨੇ ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ (7) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ , ਜੋ ਕਿ ਸਲਾਹਕਾਰ ਰਾਏ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰਾਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। -----"

(40) ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਟੀਜ਼ ਦੇ ਵਰਜਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਲਈ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ਼ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਸਾਹਸੀ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(41) ਜਵਾਬਦੇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਲੀਚਿੰਗ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋ ਫੈਸਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਹਿਜੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਾਠਕ। ਲੈਕਚਰਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

(6) 1944 RCR 317 (AIR 1944 FC 73)

(7) 1912, AC 571.

Cliristian Medical College, Ludhiana v. The State oi Punjab and others
(S. S. Sodem, J. A. Gupta & V. iv. Bali, JJ.)

UGC ਪੇ-ਸਕੋਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੋਲ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੈਕਟਿਸਿੰਗ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਸ਼ਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(42) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੋਲ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਰੈਂਕ ਐਂਥਨੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਜੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (8) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਦਿੱਲੀ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1973 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੋਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਕੂਲਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫਰੈਂਕ ਐਂਥਨੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ - ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੋਲ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਕੇ, ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਕੂਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ, ਧਾਰਾ 30 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, " -----ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਦਾਇਤ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਜੀਵਨ ਪੱਧਰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਰਟ ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 30 (1) -----ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਾ-ਮਾਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੌਤਿਕਾਂ ਦੇ ਸਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਨਿਯਮ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 30 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ)। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12, ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 10 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ,

(8) ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 311.

ਵਿਤਕਰਾਪੂਰਨ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਟੀਚਿਸ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਿਸ ਅਤੇ ਯੂਜ਼ੀਸੀਏਟੂਈ ਦੇ ਆਈਐਮਐਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ JU(i) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

("iZ-A) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸੀ, ਜੋ *ਜਵਾਬਦਾਰੀ* -ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ- ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ilentai ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਸਕੋਲ UGC ਸਕੋਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰੋਵ ਟੈਬੂ ਏਓਐਮਐਲ. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੋਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ, ਇਹ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਉਪਲਬਧ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੋਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(43) ਇਹ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਗਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ; ਜੋ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ, "ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਵੱਲੋਂ ਬੀ.ਡੀ.ਐੱਸ. ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਵਿਧੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਡੀਕਲ ਟੈਸਟ (ਪੀ.ਐੱਮ.ਟੀ.) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(44) ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ 20 ਜਨਵਰੀ 1986 ਨੂੰ ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹੱਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1986 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਫਿਰ 20 ਫਰਵਰੀ 1986 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 20 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਦੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਦੁਆਰਾ

ਹੁਕਮ ਨੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

■ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐ. ਕੇ. ਸੇਨ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। 1. ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਸੰਚਾਰ

Cliristian Medical College, Ludhiana v. The State oi Punjab and others
(S. S. Sodem, J. A. Gupta & V. iv. Bali, JJ.)

ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਕਾਲਜ ਦਾ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲਾ ਕਿਰਦਾਰ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ, 11 ਮਾਰਚ, 1987 ਦੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ”

(45) ਅਨਾ ਅਨਾਮੇਲਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ / ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਥਿਤੀ; ਕਿ ਬੀ.ਡੀ.ਐਸ. ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਦੇ MBBS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ 50 ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਨਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਇਸਦੇ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਦੇ 20 ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਸਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਗੇ - ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਤਰਕ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਮਿਆਰ ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ 'ਤੇ ਕਦੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਆਪਣੇ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਵੀਤਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਦੀ ਡਾ. ਪੀ.ਐਨ. ਛੱਤਾਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ; "ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੱਕਾਰੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸਦੀ ਆਮ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਬੀਡੀਐਸ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਟੈਸਟ (PMT) 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। bv ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ “ ਇਸ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਤਿਕੜੀ ਨੁਕਸ 7, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ , ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।

Christian Medical College, Ludrusuia v. The Btate ox Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. 1J. Gupta « V. iv. Bali, JJ.)

(4u) ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਹੁਣ ਸੇਂਟ ਸਟੀਫਨ ਕਾਲਜ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਓਫ਼ ਵੈਹਿ [^]9) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਟੇਨਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੂਨ 1966 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਦੋ ਸਰਕੂਲਰ ਦੁਆਰਾ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਸੇਂਟ ਸਟੀਫਨ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਆਲੀਫਿੰਗ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਓ ਓ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਅਤੇ - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੇਂਟ * ਸਟੀਫਨ ਕਾਲਜ ਟਾਇਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, "ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਾਜਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ -----।

(47) ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਬੀ.ਡੀ.ਐੱਸ. ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, , ਦੇ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਰੰਟੀਸ਼ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(48) : ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਫੀਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਲਈ ਰੁ. 6\$5G ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ, ਅਗਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਪਹਿਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(49) ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬਤਾ ਕਿ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਵੱਡੀ ਲਿਖਤ ਹੈ। ਸਮਾਨ-ਵਧਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਧ ਰਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ' ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ

(9) JJlx 1901 (4) SC 548.

ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੀਨਿਓਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਿਤ ਸਾਜ਼ੇ-ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਅਧਿਆਪਨ ਕਾਲਜ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਸਤੀ ਕੰਮੇ ਡਿਟੀਟੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼-ਪੱਕੀ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ, ਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ

ਵਾਧਾ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੈਟਲ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਸਥਿਰ ਜਾਂ ਲਾਈਵ ਸਾਲ ਹੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਟੀਜ਼ ਜਾਂ ਲਾਈਵ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(bu) ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਲਾਗੂ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧਾ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਲ ਬਿਹਾਰ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਸਕੂਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (ਜੀ) ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਲੀਜ਼ ਲਏ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੱਧ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਸਵੀਂ ਤੱਕ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮੁਫਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਆਮ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਨੇ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਸੀ ਕਿ ਫੀਸ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਵੱਧ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿਯਮਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ।

(51) ਇੱਥੇ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਅੱਲ੍ਹਾ ਬਿਹਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਸਕੂਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਫੰਡ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਵਿਦਿਆਲਾ। ਇਸ ਫੰਡ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਕਿ ਵੱਧ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ 50 ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 20 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ, ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਸੂਚਕਾਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਹੋਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਦਾਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਧ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹਨ।

(52) ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵੀ ਰੀ. ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਰਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਿੱਲ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿੱਥੋਂ ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ-20 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ

ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਜਮਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਊਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ-9 ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ-9, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ, ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੋਂ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਜਮਾਤਾਂ, ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਬਿੱਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ-20 ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(53) ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੇ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(54) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ-ਸਕੇਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਲੋੜਾਂ, ਅਰਥਾਤ; ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ; ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਫੀਸਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਨਜਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

(55) ਇਹ ਵਾਕਈ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਣੀਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਅੜਿੱਕਿਆਂ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਰਹੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਸਨ। 1074 ਵਿੱਚ *ਸੇਂਟ ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਡੇਢ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ- ਵਾਰੰਟੀ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਘੜੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ 20 ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਅਨਹਰਸਿਟਿਵ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੈਂਟਲ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਮੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(56) ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਰੁ. ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ 5,000.

ਜਵਾਹਰ ਹਾਲ ਗੁਪਤਾ। ਜੇ.

(57) ਐੱਸ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਰਣਾ. ਸੋਲ ਹਾਈ ਜੇ., ਬਾਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਾਲੀ ਜੇ. ਸੋਢੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਜੇ., 'ਕੇਸ ਲਾਅ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੀ' ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਰੀ-ਸਰਵੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

Christian Medical College, Ludhiana u. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.)

(58) ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(59) ਕੇਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬਿੱਲ, 1*957, AIR 1958 SC 956 ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਨੇ ਕਲਾਜ਼ 11 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ "ਸਕੂਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਪੈਨਲ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ-

“ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ.ਐਲ. 11 ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਈਟਮ 0> ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਨਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ-ਸੀ.ਐਲ. ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। (2)। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ 'ਤੇ ਯੂ' ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਦਿਅਕ ਪੱਖੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ, ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸੂਚਕਾਂਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ Cl ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 12 (4)। 'ਇਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖਤਰਨਾਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ Cln ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। 9, 11 ਅਤੇ 12 ਬਿਮਾਰ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, 9, 11

(2)) ਅਤੇ 12(4) ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜੋ ਰਾਜ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(60) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਸੀ.ਐਲ. 11 ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਬੋਧਿਆ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 1389 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਵਾਨਗੀ ਸੀ। ਕੇਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਿੱਲ, 1978 (10) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਨਾ 519 'ਤੇ ਪੈਰਾ 101 ਵਿਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਖਿਆ-

"ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੀ 143 (1) ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੀ 141. ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਜੋ ਸਮਾਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ ਬਿੱਲ, 1944 ਐਫਸੀਆਰ 317 ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੀਪੀ 320, 332, 341: (ਏਆਈਆਰ 1944 ਐਫਸੀ 73 ਪੀਪੀ 74, 75, 79, 82 ਉੱਤੇ): ਯੂਪੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, (19 ਜੀ5) 1 ਐਸਸੀਆਰ 413 ਉੱਤੇ 446, 447 : (ਪੀ. 762, 763 'ਤੇ ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 745) ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ, (1975) 1 ਐਸਸੀਆਰ 173 ਪੰਨਾ 201, 202 'ਤੇ : (ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 1389 'ਤੇ ਪੀਪੀ. 120, 763) ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬੰਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਨਟਾਰੀਓ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਕੈਨੇਡਾ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ (1912) AC 571 'ਤੇ p. 589 ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ੋਰੇ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1965 ਕੈਲ 282 ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫ਼ਬੀਲਦਾਸ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (1970) 2 ਗੁ. ਆਈ/ਆਰ 729 ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ. 143 ਆਰਟ 141 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਬੋਡੂ ਪੇਡ ਅਨੰਦ ਐਡ ਸਨੰਜ, 1942 ਐਫਸੀਆਰ 90: (ਏਆਈਆਰ 1942, ਐਫਸੀ 33) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਰਾਏ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਕੇਸ, 1939 ਐਫਸੀਆਰ 18 : (ਏਆਈਆਰ 1939 ਐਫਸੀ 1) ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ

(10) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 478.

Christian Medical College, Ludhiana V. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.)

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਭਾਰਤ ਚਿੰਤਤ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਲਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 143(1) ਦੀ ਸੀਵਧਾਨ। ਅਸੀਂ ਬੀਟੀ ਵਿੱਚ ਲੇ ਜੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। Xaviers College (AIK 1974 bC laiiy) ਕਿ ਭਾਵੇਂ ii ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਬਾਈਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਜੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਰਾਏ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੂਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਕੇਸ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਰੇਕ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਲਗਭਗ ਹਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਬਿਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਇ ਲੂਟੀਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ।'

ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਆਲ ਬਿਹਾਰ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਸਕੂਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਓਜ਼ ਬਿਹਾਰ, ਏਆਈਆਰ 1988 ਐਸਸੀ 305, ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਬਿਹਾਰ ਗੈਰ- ਸਰਕਾਰੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ (ਓਏ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ, 1981 ਦੀ ਧਾਰਾ 18(3)। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅੰਤਰ-ਉਰਫ਼ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰੇਗਾ। ਨੈਸ਼ਨਲਾਈਜ਼ਡ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਦਾ "ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਸਕੂਲ ਸੇਵਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ।" ਬੋਰਡ ਨੂੰ "ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ।" ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ "ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।" ਇਸ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਬੋਰਡ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(62) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਨਲ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਵੱਧ ਹੋਣਗੇ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਮਾਹਰ। ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਆਰਥੋਪੀਡਿਕਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜਾਂ ਰੀਡਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਆਰਥੋਪੀਡਿਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਕਵੀਂ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਆਲ ਬਿਹਾਰ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। (ਸੁਪਿਆ), ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਧੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਨਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਪੈਨਲ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੈਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਿਰਪੱਖ ਚੋਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਧੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(63) ਅੱਗੇ; ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ. ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ: ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਅਨੁਮਤੀ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ. *CM.CM* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ. *ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ VM ਕਾਲਜ, ਵੇਲੋਰ ਅਸੇਨ* (11), ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ - ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(64) ਮੈਨੂੰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਟੱਟ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ। ਜੇਕਰ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਹੀ ਚੋਣ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(11) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1988 SC 37.

(65) Thej ਸੈਕਿੰਡ ਸਵਾਲ 'ਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਲਿਓਨ ਨੇ ਜੇ.ਟੀ. 1991(4) SC 546. ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ: ਇਹ © ਨਿਰਣਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਕਾਲਜ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਹਨ" (ਪੈਰਾ 67) . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਵਿਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਆਧਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਾਖਲਾ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਪਲਬਧ ਉਦੇਸ਼-ਗਾਈਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਲਜ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਟੈਸਟ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਯੋਗਤਾ © ਲੈਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਦੀ ਅਨੁਵਾਹ ਵਿਧੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(fi6) ਮੌਜੂਦਾ 'ਆਰਾਮ' ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਪਣੇ ਟੈਸਟ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ> ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਢੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੋਲ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਾਰਨਾਂ' ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ। ਮੈਨੂੰ ਕਾਲਜ-ਇਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ।

(67) ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਗ੍ਰੇਡ a> ਵਾਜਬ ਫੀਸ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸੋਚੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਜੇ.

(68) ਇੱਕ Rpst ਸਕ੍ਰਿਪਟ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ। ct a. ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਆਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 30. ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ, .ਇਹ, ਵਾਜਬ • ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਲੋੜਾਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਕਰੋ; ਆਗਿਆਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ.

(69)> ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰਾ ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਸੋਚੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਗਰਾਂਟ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ

ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 29 ਅਤੇ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਇੱਕ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਵਸਤੂਆਂ, ਇੱਕ ਘੱਟਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਵਸਤੂਆਂ, ਟੀਐਸ, ਅਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ; ਜਿਵੇਂ, ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ; ਸਵੱਛਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ; ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ; ਆਰਥਿਕ ਨਿਯਮ; ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਵਿਧਾਨ; ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਘੱਟੇ ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਉਪਾਅ। ਇਸ ਵਿਆਪਕ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡੈੱਟਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਤੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ: 1 ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਸ.ਐਸ. ਸੋਚੀ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਜ਼ੀਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ

Christian Medical College, Ludhiana v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.)

ਧਾਰਾ 30(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ. ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਖੰਨਾ, ਦ ਅਹਿਮਦਹਾਦ ਸੇਂਟ ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1974 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 1389 ਵਿੱਚ, ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸਮਾਨ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੁਰ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਵੱਕਾਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਚੋਣ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਵਿੱਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।” ਧਾਰਾ 33-ਏ (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ). ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ:-

"xx xx xx

- (a) ਇੱਕ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, - ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਾ, ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਫਿੱਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ, ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ਼ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ
- (b) ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਕਾਲਜ ਦੀ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ (1) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ- ਵਾਈਸ- ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ। ਚਾਂਸਲਰ, ਅਤੇ;

xx

xx

xx”

(70) ਧਾਰਾ 33-A ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਤੱਤ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੀ ਜੇ ਰੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਪਾਲੇਕਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤ ਪਾਣੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਮਿਲਾਇਆ ਵੀ ਜਾਵੇਗਾ।” ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 33-ਏ (1) (ਬੀ) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।, ਪਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੀ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ, ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, 'ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਲਈ। ਧਾਰਾ 33-ਏ (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ <ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਗੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਸ ਜਗਨਮੋਹਨ ਰੈਡੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਸਟਿਸ ਬੇਗ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਬਿਵੇਦੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਗੁਜਰਾਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਏ, ਜਿਵੇਂ-ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 29 ਅਤੇ 30 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਏ 1 ਸੀ। ਰੈਵ. ਫਾਦਰ ਡਬਲਯੂ. ਪ੍ਰੋਸਟ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (12) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਬਿਹਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਹਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48-ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। 'Tt' ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ - ਧਾਰਾ 30 (1) ਦੀ ਚੌਥਾਈ ਨੂੰ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 29 (11) ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਧਾਰਾ 20 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਜੋ - ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ, ਲਿਪੀ ਜਾਂ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਦਾਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਚੋਣ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਭਾਸ਼ਾ, ਲਿਪੀ ਜਾਂ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜੇਕਰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ^{ਕੀਤਾ}। - ਬਿਹਾਰ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ, ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ-ਭਾਈਚਾਰਾ ਸੀ। ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀਟੋ ਕਰਨ ਦੀ = ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਕੋਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ * • ਭਾਵੇਂ

(12) ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ 465

(13) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 259.

ਅਜਿਹੇ ਲਈ-ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੋਣ ਲਈ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ <ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ-ਅਤੇ ਯੂਨੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਡੀ:ਏਵੀ ਕਾਲਜ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (14) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਗਲਾਜ-17 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ 'ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ' ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ -ਪ੍ਰਬੰਧਨ-ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਲ ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਸਕੂਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ • ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ AIR 1988 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 306; ਧਾਰਾ 18 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ)-ਅਤੇ (ਸੀ), ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

“(ਬੀ) >ਰਾਸ਼ਟਰੀਕ੍ਰਿਤ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ, ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਲਈ>>>>ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ shad ਸਕੂਲ ਸੇਵਾ ਦਾੜੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧੀਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10। ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ (ਇਸ ਉਪ-ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ

Christian Medical College, Ludhiana u. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.)

ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੋਰਡ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ-ਨਿਯੁਕਤੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। • ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ।"

"(c) ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

(71) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ: -

“ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਖੁਦ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਥੋਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਕਲਾਜ਼ (ਬੀ) ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

g.4)-ਏ.ਜੇ.ਆਰ. .1971.ਐਸ.ਸੀ. 1737

ਦੇ ਗੱਲਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਇਹ ਕਿ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕ੍ਰਿਤ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਸਕੂਲ ਸੇਵਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੂਲ ਸੇਵਾ ਬੋਰਡ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਰਕਾਰ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੂਲ ਸੇਵਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿਚ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀ.ਐਲ ਦੇ ਤਹਿਤ. (ਬੀ) ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਸੇਵਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਸਹਿਮਤੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਡਰਲਾਈਗ c.l. (ਬੀ) ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(72) ਭਾਵੇਂ ਕਿ 1969 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇੰਨਾ ਸਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ *ਰੀ. ਕੇਰਲਾ ਸਿੱਖਿਆ ਬਿੱਲ-1957*, (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 SC 956) ਕੇਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ-2 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਧਾਰਾ 3(v) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਉੱਚ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ-10

Christian Medical College, Ludhiana v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.)

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਲਾਜ਼-2 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲਾਂ ਲਈ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 9, 10 ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ 11 ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਗੈਰ-ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 9, 11, 12(4) ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(73) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੀਤਣ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, *ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਰਲਾ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਿੱਲ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪੈਨਲ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਕੁਲਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਦਖਲ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖਤਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਧਾਰਾ-2 ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਗੈਰ-ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਨਿਯਮ ਮੰਨਿਆ। ਸਵਾਲ, ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ . *ਕੇਰਲਾ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਿੱਲ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਨੇ ਫੀਲਡ ਫੜੀ, *ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਢੁੱਕਵੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਸਟਿਸ ਜਗਨਮੋਹਨ ਰੈਡੀ ਨੇ ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। *ਕੇਰਲਾ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਿੱਲ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਥੋਂ, ਇੱਕ ਠੋਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਭਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, *ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਹੁਤ, ਰੇਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ . ਮਾਂ ਪ੍ਰਾਂਤ-ਆਇਦ।* ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 2079 ਅਤੇ *ਡੀਏਵੀ ਕਾਲਜ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ*, ਏਆਈ: ਆਰ. 1971 SC: 1737, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਕੇਫਰਾਲਾ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਿੱਲ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿੱਤੇ ਹਨ- ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1.43(3) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ, ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬੰਧਨ

ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ *ਰੀ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ। ਬਿੱਲ-1918, (A-I:R. 1979 SC 478)*: ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 101 ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮੁੜ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 143(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ *ਰੀ ਕੇਰਲਾ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਿੱਲ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣਗੇ ਜਾਂ ਇਹ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ- *ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜਵਾਬ ਪੈਰਾ-101 'ਰਿਪੋਰਟ' ਤੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,

(74) ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? inK *ਰੀ-ਕੇਰਲਾ, ਸੀ ਐਜੂਕਾ ਬਿੱਲ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਜੱਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। *ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)*. ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ, ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਐਮਐਨ ਗੁਪਤਾ ਨੇ *ਕਾਵੇਰੀ ਜਲ ਵਿਵਾਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (15)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅੱਗੇ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਰਾਏ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ

(15) ਜੇ.ਟੀ. 1991 ਵੋਲ. 8 ਪੰਨਾ 369॥

ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਰਾਏ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ *ਰੀ-ਕੇਰਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਿੱਲ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਰਾਏ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ *ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ, ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ, ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, *ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(75) ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ (ਉਪਰੋਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅੰਗਮਈ ਫੈਸਲੇ, ਉੱਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ

Christian Medical College, Ludhiana v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.)

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗਾ। ਨਿਯੁਕਤੀ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਜਿੱਥੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ-ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਜਾਂ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30 ਦੇ ਉਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀਐਮਸੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਸੀਐਮ ਕਾਲਜ, ਵੇਲੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (16) 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ

(16) ਏਆਈਆਰ 1988 ਐਸਸੀ 37.

ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਣਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੈ। ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਤ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ। ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਨਿਯਮ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਾ ਕਰਨ। ਸੀਐਮਸੀ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ। ਦਰਅਸਲ, ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਜਸਟਿਸ ਮੈਥਿਊ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਚੰਦਰਚੂੜ ਨੇ ਵੀ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਧਾਰਾ 30(ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੋ ਗਿਆ। 1) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਮਾਪ, ਜਿਵੇਂ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ; ਸੈਨੀਟੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ; ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਆਦਿ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਨ।

(76) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਜੋ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ/ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੀ ਖੇਡੇਗਾ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜੇਗਾ। ਇਹ ਅਹੁਦਾ, ਤਨਖਾਹ, ਸਕੇਲਾਂ, ਨਿਯੁਕਤੀ/ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ-4 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਪ- ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ / ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਚਾਂਸਲਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, - ਅਨੁਸੂਚੀ P/3 ਦੁਆਰਾ, ਨੂੰ ਰੱਦ

ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(77) ਹੁਣ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ

Christian Medical College, Ludhiana v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.)

ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ 'ਪੀਐਮਟੀ ਟੈਸਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ 13 ਮਾਰਚ, 1987 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ-1987 ਲਈ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਰਾਹੀਂ, ਯਾਨੀ 'ਪੀ.ਐੱਮ.ਟੀ. ਟੈਸਟ' ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 14 ਮਾਰਚ, 1987 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟ: ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੋ: -

“(ii) ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ 1987 ਦੇ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀਐਮਟੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1987 ਵਿੱਚ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। PMT-1987 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(78) ਇਹ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ 1987 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, - 19 ਮਾਰਚ, 1987 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਰਾਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 1987 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 432। ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਸੋਟ ਸਟੀਫਨ ਕਾਲਜ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਟੈਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਟ ਸਟੀਫਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀਲਿੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਡੀਲਿੰਗ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਮਿਆਰ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 4 ਮਾਰਚ 1987 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

“ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ 1989-90 ਲਈ MBBS ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਲੁਧਿਆਣਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਐਂਟਰੈਂਸ ਟੈਸਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਕ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਚੈੱਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ।

ਮੈਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੂਰਨ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਜੀਐਮਸੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਮੌਕਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ।”

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡੀਲਿੰਗ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਆਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਨੂੰ 'ਸੁਣਵਾਈ' ਲਈ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ-

“ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੂਚੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਸੇਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਰੇਂਦਰ ਲਾਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਲਜ ਦੇ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਤ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ 14 ਮਾਰਚ ਦੀ ਸਿੱਫੀਕੇਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ। 1987 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

(79) ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਟੈਸਟ ਹੈ ਜੋ MBBS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਜੋ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੀਆਂ 50 ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ 20 ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੀ.ਡੀ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ-15 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ

'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੈਰਾ-15 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਭ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ

ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਮਾਪ ਹਨ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਾਹਨ ਬਣਾਉਣਾ।

(80) ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੀ.ਐਮ.ਟੀ. ਟੈਸਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪੀ.ਐਮ.ਟੀ. ਟੈਸਟ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸ੍ਰੀ . ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਮੰਨਿਆ, ਨਿਰਣਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P/29 ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਕਾਰਟ ਨਿਰਣਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਐਮ.ਟੀ. ਟੈਸਟ ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਬੀ.ਡੀ.ਐੱਸ. ਕਾਲਜ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਸਬੰਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ PMT ਟੈਸਟ ਹੈ ਜੋ ਬੀਡੀਐਸ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕਾਲਜ ਦੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਉਪਰੋਕਤ, ਰੈਜ਼ਿਊਮੇ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P/29 ਦੇ ਕਾਰਨ, PMT ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ P/23 ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਸੇਂਟ ਸਟੀਫਨ ਕਾਲਜ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ / JT 1991 (4) SC 548, ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਕਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨਾਫੂਸੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਕਸਾਰਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੈ। ਦੀ

ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਇਨੋ ਰਾਇਟੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਨੁਸੂਚੀ P/23 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਾਰਾ-1 ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ

(81) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਟਲ ਕਾਲਜ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕਿ ਟੀਚਿੰਗ ਸਟਾਫ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(82) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ, ਉਕਤ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Christian Medical College, Ludhiana v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J. L. Gupta & V. K. Bali, JJ.)

(83) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਕਤ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਵਿਧੀ।

(84) ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਡੈਂਟਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮਾਨਤਾ/ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(85) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ 5,000।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ